

mand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning) maa tillade, at jeg fortsætter; hans Ret kan endnu ikke overbevise mig. Forslagsstilleren har altsaa dog fundet det fornødent, at der sørgedes for, at ikke Noget forstyrrer den offentlige Gudstjeneste. Der er vel heller ikke Mange, der ville sige, at en hvilken som helst Sag var saaledes i og for sig bestaaende, at det kunde være ligegyldigt, om der var hensigtsvarende Midler, ved hvilke den understøttes, fremhjælpes og opretholdes, og det vilde jo altsaa ogsaa være et ganske besynderligt Særhyn, om man netop kunde overlade det, som vi dog Alle maae erkjende for det Vigtigste, til sig selv; jo vigtigere det er, desto mere synes mig ogsaa vi maae indrømme de Betingelser, om hvilke vi tør troe, at de kunne bidrage Noget til saa vigtig en Sags retlige Fremhjælp, deres fulde Berettigelse.

Men i hele denne Discussion synes det mig overhovedet, at de, der have angrebet Anordningen af 26. Marts 1845, have søgt at gjøre sig Sagen meget let, idet de have argumenteret, som om denne Anordning havde til Hensigt at gjøre Folk frommere, gudsfrygtigere, klogere, helligere eller hvilket andet Navn man har betjent sig af; navnlig har saaledes den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts anden Valgfreds (Alberti), om jeg ikke feiler, netop opfordret den 7de Deputerede for Kjøbenhavn (Casse) til at bevise, om han ved noget Exempel kunde godtgjøre, at denne Anordning havde befæstet, hvad han kaldte det fromme og gudhengivne Sind. Derpaa blev naturligviis den Deputerede for Kjøbenhavns 7de Valgfreds (Casse) Svaret skyldig; men han kunde jo blot have svaret, at denne Hensigt har Anordningen slet ikke. Den paadyder Intetsomhelst, hvorved man vil nøde Folk til at komme i Kirken eller deeltage i gudstjenstlige Handlinger. Den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgfreds (S. A. Hansen) har rigtignok sagt, at den indeholder — Formaninger og Sligt, der hørte hjemme i en Prædiken; men jeg troer dog virkelig ikke, at man skal kunne godtgjøre, at den er lagt an paa at ville fremme og befæste Gudsfryg eller en Religiøsitet. Det glæder netop

alle kristelige Præster, at der er den Forffjel i den sidste Helligdagsanordning fra den tidligere, at den netop ikke saaledes lægger an paa at tvinge Noget til at deeltage i den offentlige Gudstjeneste. Naar vi derfor maa ssee stundom talle færre Tilhørere i vore Kirker, saa glæde vi os og glæde os med Joie over, at det ikke er noget menneffeligt Magtbud, der have samlet dem, der ere mødte. Derfor kunne alle de Grunde, man vil hente imod Helligdagsanordningen, der gaae ud paa, at den ikke er stiftet til og heller ikke har gjort Folk mere gudsfrygtige og fromme, aldeles ingen Betydning have. Hvad den derimod vil tilstikke, og hvad der ogsaa maae ligge indenfor Statens Ret at drage Omsorg for, det er, at fjerne alle de Hindringer, som udbortes fra kunne bewirke, at de, der ønske at helligholde deres Søndag, deri blive forstyrrede; og det er derfor ganske uimodsigeligt hele denne Anordnings Hensigt og Bæsen, at den kun er, hvad den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgfreds (S. A. Hansen) i Beskyndelsen paapegede, en Politieforanstaltning, og jeg veed derfor ikke, af hvad Grund man skulde frygte for denne Omsfreden af vore Søn- og Helligdage, og jeg tillader mig derfor i det Væsentligste yderligere at slutte mig til den ærede Folkethingmand for Kjøbenhavns 7de Valgfreds (Casse).

H. M. Petersen: Endsskjønt her allerede er sagt temmelig Meget i denne Sag, og endsskjønt den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 1ste Valgfreds (Lindberg) allerede for Størstedelen har udtalt, hvad jeg agter at ville sige, saa skal jeg dog tillade mig er Par Bemærkninger. De fleste af de foregaaende Talere have nærmest bestaet sig med at behandle den gamle Helligdagsanordning; jeg skal ikke videre indlade mig paa den, den kunde maa ssee være god nok, hvis den blev overholdt; men, saavidt jeg kjender Forholdene, da gaar det i det daglige Liv, som om vi slet ingen saadan Lov havde. Hvad angaar dette Lovforslag, saa troer jeg, at det vil kunne blive meget godt, naar der, som den ærede Forslagsstiller selv udtalte — bliver foretaget nogle Forandringer deri. Sagen foreligger ikke i sin Realitet, og jeg skal derfor ikke gaar ind der-